

Felvidéki Híradó.

TÁRSADALMI és KÖZMŰVELŐDESI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA.

Egész évre 4 ft., Fél évre 2 ft.,
Negyed évre 1 ft.

MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségére, hirdetések és előfizetések a kiadóhivataltalra, címre: **Török-Szt.-Mártonba** küldendők.
A kiadások hirdetések, közérteket, **pántfogók** bérlet, bérletjének.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DJA.

100 pengő 2 ft., ezentúl minden megkezdett
száz szónál 50 krral több.

A delegáció.

A múlt héten kezdte meg ülését a delegáció a magyar fővárosban. Fontos tárgyak kerültek napirendre és a közös miniszterek hosszú beszéddel igyekeztek bebizonyítani, hogy mily nagy szüksége van a monarchiának arra az új kölcsönre, melynek megszavazását a delegációtól kéri. Nem csökös összegről volt szó, hanem sok millióról és e temérdek pénzért még a miniszterek is szívesen tartanak beszédeket. A delegátusok meg hallgatták őket és kétségtelen hogy a kölcsönöket megszavazták, mert tagadhatatlan, hogy fontos szükségletek fedezésére akarják fordítani. Nem kevesebbről van ugyanis szó, mint arról, hogy hadseregünk füst nélküli puskaporral felszereltesék, mely újítást immár Európában majdnem minden hadseregben keresztülvittek.

A hadügyminiszter az újítást nagy jelentőséget tulajdonít, hogy hadseregünk harcalképességét részben e feltétel teljesítésétől teszi függővé. És e felfogásban osztozik a közös hadügyminiszterrel a monarchia minden katonái szakfőnöke, kik azt állítják, hogy egy hadsereg harcalképességének megállapításánál első sorban tekintetbe veendő, vajjon rendelkezik-e mindazokkal az eszközökkel, melyek fölött az ellenfél is rendelkezik, a csata eldöntésének előnyös kihasználására. Az pedig tagadhatatlan, hogy a füst nélküli puskapor akkor előnyö-

ket biztosíthat a küzdő félnek, melyek a háború kimenetelére döntő befolyással lehetnek.

A kérdésnek szakszerű megbeszélése bizonyára igen tanulságos és érdekes mozzanatokban gazdag eredményre járna, de e nélkül is könnyen elképzelhető az őriási elony, melylyel a füst nélküli puskapor bír ama kényszerű, áthatlan füstfelleggel terjesztő puskapor fölött, mely a löfvegység elcsúszása után a legénység szemé körül kerekedik és a látást gyakran perczekig elhomályosítja. Mindezek megszüntetése kétségtelenül igen nagy haladási jelent a küzdelem eszközök tökéletesítése terén és azok a milliók, melyeket a közös hadügyminiszter e célra kíván, nem meredő pénzecsérés, hanem olyan befektetés, mely derék katonáink helyzetét, egy esetleges háborúban megkönnyíti és a nemzetet egy véráldozatuktól megkíméli.

Mindenek általános elvek, de más kérdés aztán az, hogy meddig győzi a nemzet a költségek szaporítását? Mert, ha a hadsereg a mint a hadügyminiszter magát a magyar delegáció hadügyi albizottsága előtt kifejezte, nem más, mint versenytölz; akkor néhány év elmúltával beállhat a zavartalan béke mellett, ama keservesen sejtett állapot is, hogy a versenyző felek valamelyikét, háború nélkül győzi le a csőd.

A tavalyi évhez képest az idén a költségvetés 6 millió frt. Maga a rendes költségvetés 2-3 év alatt 5 mil-

ióval növekedett s az idén még mindig növekszik. A rendkívüli kiadások közt pár év alatt csak két tétel is sokkal többet nyelt el 50 milliónál. E két tétel a Mannlicher-puska és a fentebb említett füst nélküli puskapor.

Ehhez járul még a bekelezésám emelése, mi nemzetgazdasági szempontból is föltötte sokba kerülő intézkedés, mivel nemcsak pénzbe kerül az eltarthatás, de ezzel elvonatik a munkától a legjobb emberi erő, melyre hazánkban roppant nagy szükség van. A létszám emelése a jelen körülmények között alig gondolható másképen, mint az első tartalék évről elvonásával, tehát a három évet kiszolgált katonáknak a negyedik évre való visszatartása által. Szóval a nemzetgazdasági elvek letételevel, be a közönni a negyedik szolgálati év.

És habár ezek a tények nem a legörvendesebbek, mégis találhat a magyar közvélemény némi megnyugvást, sőt őszinte örömet is a külügyminiszter nyilatkozataiban. E nyilatkozatok egyik legmarkánsabb és legfontosabb része az, hogy a szövetséges hatalmakhoz való viszonyaink még sohasem voltak annyira tiszták és világosak, mint jelenleg; a mi nyilván arra mutat, hogy abban valami változás állott be, mely a Hekubaelvet kizárja. Úgy látszik, mintha ez a nagyobb szolidaritás volna maga után a fegyverkezés erőlyes folytatását, mely egyúttal kezdetét jelenti az aktivebb külügyi politikának.

Ezen kezdet első csirája mutatkozott a külügyminiszternek Szerbiához intézett üzenetében, melynek jelentése egyszerű szavakban az: hogy Szerbia vigyázzon magára, mert kikap.

Gróf Kálnoky keresetlen szavakkal pirtott rá a szerb kormányra és régszerűen: hogy barátságot színel és ellenségesen cselekszik s szavaiknak nem lehet hinni, akármint mondjon, de ha ellenségünk, tulajdonítsa magának a következményeket. Mi nem bánjuk most még Szerbiát, mert gyenge s nem félünk tőle. Viszont azonban, ezen felfogásunk nem jöhet fel további sértésekre vagy támadásokra, mert túrelmünk a végső határt már elérte.

A delegációkban tett nyilatkozatoknak mindenesetre meg van az az eredménye, hogy nyugodtan nézhetünk a jövő elé.

SZMOLEN JÓZSEF.

Mély gyász borult a török-sz.-mártoni katolikus egyházra e hó 9-én, Szmlen József pübenos a halotti szentségek fölvétele után jobblétre szenderült.

Az a gyászszülő, mely a r. kath. szentegyház törnyaról lefele csúngott, nem csupán a szerzetes lelkipásztor elhunytát jelz, hanem jelz az a folytonos küzdelmet, azt az örökös lemondást, melyből böven kiju

TÁRCZA.

A játék vége.

Elbeszéli: Révész Lajos.

A Felvidéki Híradó ered tárczája.

Pándy Károly ott ül irodája egyik ottománján — és mereng.

Fiatl, kezdő ügyvéd, kinek nevét a főváros befolyásos körei mind nagybár érdek-léssel emlegetik s aki egygy szerencsés ügyével a legtehetségesebb és legtöbb reményre jogosító kezdők közé vitta föl magát.

Férfiás, komoly arcán öntudatlan mosoly ül; szemében a néma sovargást diadalmas ragyogás váltja föl, miközben térdét összekulcsolt kezei közé szorítva hímhalózik eseneden.

A furlangos ügyvédet ugyan nem néz ki belőle e perczben senki.

Telivér fővárosi dandy benyomását teszi ránk — és csakugyan, kisebb gondja is nagyobb annál, minthogy avval foglalkozni, mit csinálnak segédei a melleszobában?

Egész valója azzal a megfeszíthetetlen talánnyal, azzal a ragyogó szépségű fiatal övezgyével van telve, aki pár hónap óta úgy játszik vele, mint macska az egérrel.

A pestmegyei bálon ismerkedtek meg.

Zoltán barátja mutatta be azzal a bevezetéssel:

— Gyere Károly, bemutatlak a legszebb jégzóbornak, akit életedben láttál.

Hát szebbet Pándy Károly annál nem is látott életében, az bizonyos; csak azt nem tudta megérteni, miért mondta Zoltán jégzóbornak, holott ragyogó fekete szeméből a legpajkosabb kedély csillogott felé?

Talán ez a szemmel látható ellentét keltette föl érdeklődését? Nem tudná most sem megmondani. De tény az, hogy e perctől kezdve a szép övezgy állandó lovagja lett; egyike a sokaknak, akik a fiatal asszonyt unalmát elűzni legkedvesebb feladatukká tették.

Sokat foglalkozott Bercezy-nél; elcsúszta csupán azért, hogy meggyőződjék: igaz-e amit Zoltán állított? Hogy bizony abban az asszonyban érző szive!

Most is éppen a szép asszonyról gondolkodik; szedi rendbe tapasztalatait, tanulmányi eredményét.

És nem tud elgázodni.

Mert igaz ugyan, hogy nem egyszer látta azokat a ragyogó fekete szemeket a kacér széke furtók alul olyan érzéssel, olyan benső hévvel tündökölni, hogy a szive repe sett az öntöltől; de a másik perczben, ha talán elragadta egy bevallani nem akart titkos érzés, olyan csengő kacagással terelte le az ábrándok világából, hogy szinte maga is megrestelte, a mért többnek hitte a szép asszonyt jégzóbornál.

Pedig én Istenem! de veszedelmes dolog egy kezdő fiatal ügyvédnek örökösen egy szép asszonnyal foglalkozni, akit még hozzá jégzóbornak híreszteltek ki.

Mert kellemes ugyan képzeletben is magunk előtt látni a mosolygó szemeket, pinciny piros ajkakat, kacér széke furtókat; de mindebből az ügyvédnek semmi haszna nincsen, kivált ha még hozzá olyan megbízásokkal látja el a szép asszony, mint legutóbb is, amikor Gödöllőre küldte maga helyett Kondoryékhoz új villájuk megújításának unnepré.

— Tudja, én már innen-onnan kivenülök a mulatságokból, vagy hogy unom az em-

ber sokadalmat; szóval semmi kedvem nézni Kondoryék mulatságát. Maga elmehetne úgy is meg van hívva — és elmondhatna nekem mindent, amit lát.

— Jó, ha kívánja, megyek. Ámbar, ha meg kell vallanom, az ember — sokadalommal én is többre becsúrom az ilyen bizalmas együttélést is.

— Nos ismét nem állhatja meg, hogy ne ábrándozzék. De hát maguk mind ilyenek? Zoltán barátja is mindig ilyenekről beszélt — és higgye el, örvendek, hogy egy idő óta nem untat örökös hazigészeivel.

És Pándy Károly szónéklul ment Gödöllőre, végig unta az embersokadalomban Kondoryék mulatságát — és e perczben felugrik az ottománról s rendbe szedve magát, indul Bercezy-nél, referálni a látotakról.

Délután 5 óra volt, mikor benyitott a szép övezgy lakására, hol az únas bejelentés nélkül nyitotta fel előtte a belső termek ajtaját.

A finom vastag szőnyeg elfogta léptei neszt s úgy jutott a harmadik teremig, hogy csak az vehette észre közeledtét, aki várta.

Bercezy-nem várta. Ott hever chaise longueján; s bordó-ruhaja alól kikandikáló keskeny kis lábacskaí egy képzelt melódiahoz látszanak verni a taktust miközben félig lehunyt szeméi messze-messze merengenek.

Nem veszi észre a belépő Pándyt, pedig gondolatait most is körülé röpöknek.

Pinciny fehér keze lankadtan csúng le az ottomán szélen s élveteg piros ajka körül röpke mosoly, majd vágyó sóhaj játszadozik.

Nem tudja elhatározni magát, pedig érzi, hogy sokáig nem játszaték a tűzél.

Meghallgassa-e, vagy ne?

Bercezy, mivel két évig valóságos purgatóriumot élt át, nem valami csabító példa, hogy még egyszer óhajton fejtjez menni De másrésről Pándy férfiás alakja, komolysága, meg az a csendes megdőlés, melylyel az ő szeszélyeit türi, mind biztatják, hogy nem úgy lesz most, mint egykor volt.

Pándy egészen meggyőzve nézte a merengő szép asszonyt, aki e pillanatban ravetteit szeméit.

Amint a szép asszony felugrott fekvő helyéről, amint felrehatzta kipirult arcáról az odaszabadult széke hajfúrtot, Pándy Károly tisztában lehetett, hogy sokkal szevesebben látott vendég, mint ön maga gondolta:

— Maga rossz! Hogy ram jeszett! kiálltott fel nehezett hangon Bercezy-né; de a szeméből kiröppenő örvendetes mosoly kellő biztositék volt, hogy Pándy vakmerősége most az egyszer meg van bocsátva.

— Kik voltak? Hogy voltak öltözve? Miféle események történtek? Hogy mulatott? — Azt kérdezi, hogy mulattam? Köszönöm! Miután elég kegyetlen volt számítani köréből, most azt kérdezi, hogy mulattam?!

— Már megint ezen a hangon beszél! Bizony Isten, megharagszom magára! Arra feleljen, kik voltak ott?

Hosszú lélegzetet vett Pándy s elmondott egy hosszú névsort; és mintha divattudósítól lenne, arról is referált, ki, hogyan volt öltözve?

Többször mosolygott előadás alatt a szép asszony; de mikor azt mondta el, hogy Walterndé liláselyem uszalyos ruhában volt sötétzöld díszítéssel, hangosan felkacagott.

— Menjen, maga bohó! Hogyan beszélhet ilyen? Lilászín — sötétzöld díszítés-

tott a megboldogulnak az itt töltött 12 év alatt.

Társadalmi helyzete épen nem volt irigyléreméltó; ehhez járult lassankint a rossz anyagi helyzet is, melybe hosszabb betegség sorodta, amennyiben az amugy is silányan fizető jövedelemből kénytelen volt segédet tartani; minekfolytán több mint valószínű hogy betegségének esetleges tovább húzódása esetén a parochia anyagi válsága nem lett volna elkerülhető.

A megboldogult 1834. év febr. 2-án született Maluzsinán; pappá szentelt 1858. aug. 6-án; plébánosá 1871-ben lett Baczúron, majd 1874-ben Mezőközön s végre 1878-ban Turóc-Szt-Mártonban. Itt töltött 12 évi terhes, de áldású működése után e hó 9-én megszabadult az élet terheitől.

Porhüvely szerdán — e hó 11-én — tétetett öröknegyalmora a megyei r. kath. klerus és százkaramenő tisztelőinek jelenlétében; kik között képviselve voltak a helybeli összes hivatalok és testületek.

A beszéltével, valamint az ez után következő engesztelő szt misét és liberát s Paulovits József c. kanonok, szucsányi plébános végezte.

A megveszerte kedvelt címzetes főpap meghatva végezte az elhunyt koporsója fölött a szt. szertartásokat. Nem csoda, hiszen szives vonalomban kötötte őt évek óta az elhunyt. A legnehezebb pillanatokban áldozatra kész barátja volt a boldogultnak, kinek betegsége alatt is naponként elhozta a szt. egyház és a jó barát vizsgálató szavait; ott volt, amikor lelkesztásra szelleme az örök igazság kiforrásához költözött, s bánatos szível ott virrasztott porhüvelyénél, amíg az az anyaföldnek át nem adtatott.

Ha valaki, ő tudhatja, milyen volt az elköltözött élete, sorsa; ha valakinél, úgy nála megmagyarázható az a visszafojthatlan meghatottság, melyvel örök-búcsút vett lelkészársától.

A temetés igazán impozáns volt. A beszéltésnél és a sirnál férfinégyes énekelte a Dlhos István helyettes lelkész által szerzett valóban megható búcsúztatót; a requiem alatt pedig az iskolai vegyeskar Boldis Ignác szivezh szóló requiemét adta elő, melynek egyes részei, kivált az Agnus Dei és Tuba mirum könyörgést megindították a hallgatóságot.

A menet alatt az Isten-szolgáinak éneke, az az ósrégi, egyszerű dallamokból alkotott

egyházi ének kísérte a halottat a temető felé.

Letették hát a sir fenekére, nem érzik többé a fájdalmakat, melyek folytán élete az utóbbi két év alatt folytonos haldoklás volt; mindenki elfeledi, csak Dlhos István a hilyetlen lelkész fog még sokáig emlékezni ápolójára, kit két évvel ezelőtt igazi keresztény türelemmel, gyermeki szeretettel gondozott, éjt, napot a szegény beteg ápolására s az egyház megrendített anyagi ügyeinek rendezésére fordított.

Végig szemlélve röviden az elmúltakat, nem mulasztjuk el az alkalmat, hogy szemügyre vegyük, egyszersmind a turóc-szt.-mártoni rom. kath. plébánia jövőjét is. Az elfogult szemlélő, épügy mint a fontolgató bölcs, az anyagi silány jóvelemnek dacára anonnal belátja e hely, e posztio fontosságát. A turóc-szt.-mártoni anyaszent-egyház ügye — a hibén való nevelés — szemlélőmást gyarapodott; a szép egyetértés, mely jelenleg az egyház és minden rangfokozatú hive között áldásosan működik, nagy szenvedések, testi és lelki fáradalmak, sok megálázás, gúny és rágalom elűrésének vívmánya. E vívmányok megemléseülhetnek, hogyha e fontos hely betöltését hivatalnagynál eszközlik. Kettőt óhajtunk lelki atyánknak megjelni: 1. fiatal életér, hogy küzdhesen tovább a fegyverrel, s terőzse így be a megkezdett áldású munkát; 2. hogy a helybeli egyházban működő jó hazafi is legyen, nehogy ebbeli tapasztalatlanságán elcsúsztamolva, szintén tévedések áldozatává váljék.

Addig is bizuk ügyünket a kegyurak jó akaratú támogatására s atyai szívű, s hön szeretett püspök urunkra: Bende Imre ő méltóságára.

M. F.

A zsolnai hangverseny.

A zsolnai dal- és zenegyűlés f. hó 8-án, a fenséges királyi pár megkoronázásának 23. évfordulója alkalmából, a plébániai templomban lehetőleg stilszerű restaurálása czéljából, a casino helyiségeiben tombolával egybekapcsoló hangversenyt rendezett, mely úgy egészen, mint részleteiben fényesen sikerült.

Az egyesület ezúttal nemcsak életrevalóságának, hanem fokozatos haladásának is jelét adta.

arcán előlő rózsapír világosan mutatta, hogy vége a játéknak.

— Láthatja, hogy nem vagyok önmagamé többé, hogy nem élhetek nélküle, hogy szeretem lelkem egész hével. Ne kárhosszabbon tovább e kétségbeesítő életre, hanem mondja meg, tud e akar-e szeretni engem?

Főlemelte rá ragyogó fekete szemét Berczelnyé s az azokból rásugárzó érzelem ékesében szóló felelet volt minden másnál s Pándy meg is értette.

Magához vonta a szerelemmel rajta csüngő szép asszonyt s igaz boldogsággal simogatta a vállára bomló szőkefűrtös fejcséket.

— A mult heti napilapokban olvastuk a szécsényi körben feltűntelt keltet hymen-hirt, hogy Pándy Károly fővárosi ügyvéd jegyvet váltott özv. Berczely Henrikével, a főváros legszébb asszonyával.

Az én fővárosom.

»Kicsiny a poharam, de legalább a magam poharából iszom». Es Önöket is megkínálom borából. Akar dicserem a jószágát, akár nem: szerénytelenek mondhattak. Ha hallgatók, talán azért teszem, mert azt hiszem, hogy jó borknak nem kell czéger», ha hirdetem zamátját, az öndicséret bélyegét süthetik rám.

Pedig csakis a pohárnak vagyok gazdája, a bor abból a nagy kertből került, melyet fővárosunk neveznek, Sokan savanyúnak mondják szőlőjét, mások keserűnek, Azok a moralisták, ezek a pessimisták. Az egyik nem ér fel a vgyai magasságai, a másik lebukott róla. Hat bizony akad savanyú és keserű szőlő is a rengeteg kertben; a kinek rosszú jutott, ne szidja érte a kertet; a kinek mérdék benne az édes gyümölcs is.

Kis poharam borának élet a neve. Fővárosi pezsgő élet, Nem rezgét meg senkit, csak jökevedt okoz. Nekem is jökevedem

A hangversenynek eredetiségét kölcsönzött, hogy a város egyik köztisztelőben álló polgári családjának két tagja egyszerre, ugyanegy szerepben lépett föl a szépművészetek terén.

Kubicza Józsa kisasszony u. is nagy tehnikára való egy zongora játékkal kísérte fivérének Kubicza József úr, bariton szolját, a ki mély érzéssel dalolta Kontij. »Suhancz-ából a Policzaj dal kellemes melódiáját, és megújra-va magyar népdalokból, Egyveleg-et. Az általános hatást fokozta az a tudat, hogy egybevágyó szerepüket a testvéri szeretet vezényelte. A két testvér együttes szereplése a szépművészetek terén önkéntelenül is meggyőzött bennünket arról, hogy üdülés, nemesülés és erkölcsi gyarapodás osztályrésznk a szépnk s melynek ez szolgálataiban áll, a művészeteknek országában. Általános tetszés és tartós élnzés között léptek le az emelvényről.

A hangverseny másik eredetisége Nevorál Gusztáv úr, plébániai és daleyessületi karmester 8 éves leányának, Valériának zongora játékaiban állott, kinek mosolygó arcán a lámpalának legkisebb jele sem látzott. Apró kac-óival a colossalis hangszer mechanizmusából oly otthonosan, oly ügyesen csalta ki Hess Ch. J. »Quas tu petit oiseau-ját, hogy azt általános tapvihár követte; ennek csillapultalán néhány magyar darabot játszott atyjával négy kette. Az apa és kis leánya játéka nagy hatást tett; a tapsvihár újból kitört, a kis szereplő mosolygó arca szeliden ragyogott és a siker tudatában bátran lépett le az emelvényről.

A hangversenynek eredetiségét kölcsönzött Vital Giszella kisasszony hegedű játéka is. Már szokatlanágán fogva, hogy egy nő hegedűt mer a kezébe fogni, magára vonta a szép számu közönség figyelmét s a mikor az emelvényre lépett, minden szem rajta csüngött. Érdekes volt, mint simul a kis sir-ó-rívó hangszer szereplőnk vállához, mintha csak érte volna ama bívös erőt, mely a gyengédebb kezekben rejlik. A vonó legyintérese oly érzéssel sirta el Wagner R. »O du mein holder Abendstern«-jét, Nevorál G. úr zongora kísérete mellett, hogy mindenkinek az jutott eszébe, hogy a nő nemcsak elefantoknál képes sejmelyszón vezetni, hanem a hegedű húrjaiból kitudja csalni amaz összhangot is, mely a meggyart megrikatja.

Hosszan tartó élnzés után szereplőnkjé-

hány magyara nótra gyűjtött s ekkor bezonyította, hogy a magyar nóta csak akkor természetes és hatásos, képes a kedélyt aranyos jó kedvre deríteni, ha nincsen sallangja. Általában meg tudja adni az andalgónak az igazi kellemet, a frissnek meg a ropogónak a magyar elevenéséget.

A hangverseny sikeréből az orozslán rész Nevorál Gusztáv karmester úrnak jutott, a ki dacára rengeteg teendőinek, teljes odaadással ditalanal tanítja az egyesületi kart. A közreműködött hölgyek is tanítványai voltak.

A hangverseny befejeztével megkezdődött a tombola, melynek nyeresemény tárgyait Zsolna hölgyei, a kisasszonyok adták.

Igaz, hogy a nő működési köre a csendes otthon, de ha rendkívüli körülmények kiszólítják őket kedves körükből, akkor farsad-azon nem ismerve, önfeláldozással küzdenek azon ügyért, mely nemcsak szivök melegére és fényére szorúl. A történelem tanúságaként ott látjuk a gyenge nőt a csatatéren, várak bástyáin; ágyú dörgés, kard csörgés nem teszik őket idegesekké; ott látjuk a kórházban, a halálra sebesültek mellett s a haláltusa, halálhőgés nem ingatják meg emberbaráti szeretetökben; szóval mindenütt látjuk őket, a hol a vallás, a haza és az emberiség legszembé érdekei szolgálat készségekre szorúl. Egészen helyesek Mindszenti Gedeonnak a nőkre vonatkozó következő sorai:

Gyöngék vagytok? Ámde Isten Gyöngék által tesz csodat, Minden nő sziv egy Atlas, ha Isten lelke járja át.

Isten nagyobb dicőségéig szövetkeztek jelen alkalommal is s farsádságukat viszonylagosan szép siker koronázta; jutalmunk meg legyen az öntudat, hogy na gy r a b e c s ü l é s t csak a j ö t t e t t é r d e m e l c s ü n y e r i s.

A tombola rendezésében nagy buzgalom fejtett ki Flissák Agoston, gym. tanár s egyesületi pénztáros Fogadj a ez után is köszönetünk, valamint közreműködött hölgyeink is, s ha a rendezésig figyelméből kapott csokrok fonnynadni kezdenek, gondoljanak arra, hogy ama nefelejcsék, melyeket a hívőkben fakasztottak, örökké virulni fognak.

V.

HIREINK.

Nyilvános köszönet. A következő sorok közzétételére kértünk fel: Boldis Ignác ú az állami polg. és közép-keresk. isk. igazgatója, amérthogy boldogult kártársunk Szmlon József, volt t.-szt.-mártoni plébános temetése alkalmával egy férfinégyes- és egy vegyeskar betanítási s vezetni, továbbá mindazok kik e két karban közreműködni s az által a gyászszertartást valóban meghatóvá, ünnepivé tenni szívesek voltak. fogadják e helyen is halas köszönetünk. A turóze vármegyei rom. katolikus lelkészkar nevében: Paulovics József, cz. kanonok, szucsányi plébános.

Ministeri biztos. A kereskedelmi iskola ma megtartandó érettségi vizsgálatára a kereskedelemügyi miniszter dr. Mel t. l. Oszkár orsz. gy. képviselőt, a pozsonyi keresk. kamara titkárat nevezte ki ministeri biztosul, ki tegnap delután már meg is érkezett városunkba. Ez évben 8 ifjú bocsátottat érettségire akik remélhetőleg mindannyian sikerrel állják ki a vizsgát. Megjegyezzük, hogy az érettségi vizsga nyilvános, tehát az érdeklődők szívesen láthatnak.

Szamadas. A nemes kosztolányi ág. ev. egyház főlégelése czéljából kegyadományok gyűjtésre felszólítottam Raab Karoly bárni esperes út által; e nemes czérra Ruttkán gyűjtött kegyadományokat van szerencsém következőkben nyujtani: Hoffmann Lipót 50 kr., idősebb Majoranovszky Lajos 1 frt., Ehmann Pal 60 krajn Gansler Mór 30 kr., Kafenda Frigyes 1 frt., Filipek Ádam 30 kr., Grosz Samu 20 kr., Friedmann Mór 50 Jarabin Antal 30, Gallo Samu 40, Haberner László 20, Tanady Gyula 50, Szirány 20, Braa József 40, Grossmann Czilli 10, Rakitta Samu állami tanító 50, Visky András 30 és ifjabb Majoranovszky Lajos 30 kr. Összesen 7 frt 50 kr. Fogadják e helyen a nemes adakozók a nemes-kosztolányi hívek szívélyes köszönetét. Burián János ev. tanító és a kegyadományok gyűjtője.

